

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
ВИШИ СУД У ВРАЊУ
Број: 1Пуз.бр.1/17
Датум: 17.05.2019.године
В Р А Њ Е

У ИМЕ НАРОДА

ВИШИ СУД У ВРАЊУ, по судији: Мирослави Ристић, у парници тужиоца Тасић Срђана из Београда ул. _____, кога заступа пуномоћник Тодоровић Братислав адв. из Ниша, против тужене Високе школе примењених струковних студија у Врању, коју заступа Петар Јовчић, адв. из Врања, ради заштите од узбуњивања и накнаде нематеријалне штете, после одржане главне расправе дана 17.05.2019..године, донео је

П Р Е С У Д У

УТВРЂУЈЕ СЕ према тужиоцу Тасић Срђану из Београда, као узбуњивачу предузета штетна радња од стране тужене Високе школе примењених струковних студија у Врању, тако што је тужена новчано казнила решењем бр.1942 од 28.12.2016.године.

Забрањује се туженом да убудуће на овакав или сличан начин предузима штетне радње према тужиоцу због узбуњивања.

ОБАВЕЗУЈЕ СЕ тужена Висока школа примењених струковних студија у Врању да тужиоцу Тасић Срђану из Београда на име нематеријалне штете због претрпљених душевних болова услед повреде угледа и части исплати износ од 70.000,00 динара с з.з. каматом почев од 17.05.2018.године, као дана пресуђења, па до коначне исплате а у року од 15 дана од дана пријема пресуде, под претњом извршења.

ОДБИЈА СЕ тужбени захтев тужиоца Тасић Срђана из Београда којим је тражио да се тужена Висока школа примењених струковних студија у Врању обавезе да на име нематеријалне штете услед повреде угледа и части исплати већи износ од признатог износа од 70.000,00 динара, па до траженог износа од 100.000,00 динара или за износ од 30.000,00 динара са законском затезном каматом на тај већи износ почев од дана пресуђења 17.05.2019.године па до коначне исплате, **КАО НЕОСНОВАН**.

ОБАВЕЗУЈЕ СЕ тужена да тужиоцу на име трошкова парничног поступка плати износ од 198.050,00 динара, у року од 15 дана од дана пријема отправка пресуде, са з.з. каматом од извршности пресуде па до исплате.

О б р а з л о ж е њ е

Тужилац је у тужби и током поступка преко пуномоћника навео да је професор тужене

школе од 2003.године и то најпре као предавач а од 2008.године као редован професор струковних студија а притом је од 2013.године и председник Савета школе који представља орган управљања школе. Решењем тужене школе бр.1942 од 28.12.2016.године тужена је изрекла меру новчане казне тужиоцу у висини од 20% од основне зараде за месец децембар 2016.године. Сматра да је решење незаконито, јер доношењу овог решења је предходило предузимање низ радњи, јер има статус узбуњивача и то у виду спољашњег узбуњивања у смислу одредбе чл.18. Закона о заштити узбуњивача, и у смислу чл.5. и чл.21. истог Закона ужива одређену судску заштиту. Навео је да као председник Савета школе, приметио неправилан рад тадашњег директора и секретара школе о чему их је више пута усмено обавештавао, да би потом писмено обавестио поменута лица. По његовој процени, ова писмена упозорења секретару и директору школе, иницирали су директора школе, као и поједине чланове савета, да покрену иницијативу за његову смену. Иначе упозорење поменутим лицима је упутио пре него што је био заказао Савет школе. На том састанку Савета школе, имао је намеру да изнесе своја запажања у вези уочене неправилности у чему је био спречен, јер на последњем састанку Савета школе, који је био одржан 15.јуна 2014.године, заказани дневни ред, чланови савета нису прихватили, већ је измењен дневни ред, па потом, као прва тачка дневног реда, стављен аје његова смена. На овој седници је изгласавањем чланова савета, био смењен, тако да је седницу водио помоћник директора Љиљана Михајловић Стошић и на овој 15-ој седници Савета школе, донета је Одлука да се потроше 3.000.000,00 динара за реконструкцију тоалета, што се испоставило да је незаконито, приликом контроле од надлежног органа. Записник са седнице је водио секретар школе. На предходној седници Савета школе, тај исти Савет је донео одлуку коју је потписао као председник савета да директор аплицира код Министарства просвете и тражи новац за грађевинске радове за измештање тоалета, те на основу ове одлуке, директор је био у обавези да тражи од Министарства а што није учињено, на који начин је директор школе није испунио своју обавезу по одлуци Савета школе. Такође је тражио и информацију да ли је планирано одобрење средстава од стране Министарства. Одлука органа управљања је била да се ради о државним парама а не о новчаним средствима са којима располаже школа, па је директор школе реализацију измештања тоалета, именовао лица која су у сукобу интереса јер је Славољуб Стевановић, као шеф рачуноводства и истовремено тендерске комисије учествовао у његовој смени. Потврда да је поменуто лице било у сукобу интереса се потврдила, јер након обраћања, Агенција за борбу против корупције је дала Мишљење да је поменуто лице у сукобу интереса. Након добијања информације ово мишљење је доставио сваком члану савета, који и поред тога што су упознати, поменути Славољуб није хтео да поднесе оставку, као члан савета а по Статуту школе, да би неко престао да буде члан савета, може само ако поднесе оставку, ако премине или буде смењен. У међувремену, није дошло до промене чланова савета. Поменути Славољуб је био именован за члана тендерске комисије, тај поступак је спроведен, и ако је био у сукобу интереса, па у вези тога је обавестио Агенцију, након тога је био позван од Агенције да да своје мишљење а потом је Агенција поднела кривичну пријаву надлежном тужилаштву у Врању. По поднетој пријави поступак је окончан и донета пресуда К.бр.511/17 од 31.01.2018.године, где је тадашњи директор школе Трајковић Светлана оглашена кривим, што је дана 21.07.2015.године, ако службено лице у својству директора школе, искоришћавањем свог службеног положаја прибавила корист Цветановић Сузани из Врања у виду заснивања радног односа на неодређено време без предходне добијене сагласности Комисије Владе, те јој је изречена казна затвора у трајању од 6.месеци, условно на 2.године. Тужилац је потом дана 21.09.2016.године поднео пријаву ВЈТ у Врању, против директора тужене школе а након изјашњења ВЈТ у Врању Ктр.бр.564/16 од 10.10.2016.године и након тога, сагласности тужиоца о анонимности и поновног изјашњења, тужилац стекао статус узбуњивача и то у виду спољног узбуњивања у смислу чл.12. Закона о заштити узбуњивача. Као узбуњивач ужива заштиту од било каквог стављања у неповољнији положај од положаја који је имао пре

узубуњивања. Остао је анониман, да не открије своје активности у вези са узубуњивањем, нити је пак такве податке могао дати овлашћени орган без сагласности самог узубуњивача. Надаље је обавестио тужену да ће дана 01.12.2016.године би одсутан с посла, да би тужена затражила од истог да се изјасни о неоправданом одсуству с посла, што је тужилац и учинио, да је дана 01.12.2016.године био на састанку у Министарству просвете, науке и технолошког развоја. Не верујући тужиоцу, тужена је затражила информацију званично од Министарства за тачност навода тужиоца, на који начин је тужилац оправдао своје одсуство са посла, тако да је тужена незаконито поступила, када је тужиоцу ирекла меру новчане казне у висини од 20% од основне зараде за месец децембар 2016.године, а што је све у супротности са одредбама Закона о заштити узубуњивача. Због оваквог поступања тужене тужилац је доживео и психичко малтретирање на послу а које се огледало у томе што је дошло до погоршања његовог здравственог стања у виду промене крвног притиска. Из наведених разлога, тужилац тражи да се утврди, да је према њему, као узубуњивачу, предузета штетна радња од стране тужене доношењем решења бр.1942 д 18.12.2016.године о изреченој мери новчане казне као и да се забрани туженој да убудуће на овакав или сличан начин предузима штетне радње према тужиоцу због узубуњивања, те да се тужена, обавезе да му на име нематеријалне штете због претрпљених душевних болова исплати износ од 100.000,00 динара са з.з. каматом од дана пресуђења па до исплате.

Предложио је усвајање тужбеног захтева.

Доказе је понудио.

Трошкове је опредељено тражио.

Тужена је у одговору на тужбу и током поступка преко пуномоћника оспорила тужбени захтев тужиоца, учинивши неспорним да је тужилац у радном односу код тужене школе као редован професор а да радње које су предузете према тужиоцу нису биле усмерене као према узубуњивачу и да се исти стави у неповољнији положај. Учињено је и неспорним да је званично затражена информација од Министарства просвете, науке и технолошког развоја и то писаним путем, да је тужилац 01.12.2016.године, био на састанку, и да су добили званични одговор. Међутим и поред тога 28.12.2016.године због неоправданог одсуствоања с посла донето решење којом је изречена мера новчане казне у висини од 20% од основне зараде за децембар 2016.године. Оспорили су наводе тужиоца, којим је обавестио Министарство просвете о невалидности дипломе коју поседује директор школе. Затим, тужена школа је добила решење о давању сагласности на Правилник о унутрашњем уређењу и систематизацију радних места у погледу максималног броја запослених, па како су били упућени захтеви за давање сагласности за пријем лица у радном односу код тужене школе, одговор нису добили, али зато од стране Министарства за рад, борацка и социјална питања, добили решење, којим је наложено да се лица Соња Младеновић и Бранко Ђорић, буду преведни са одређеног радног времена на неодређено радно време, по ком решењу је тужена и поступила. Сматра да у радњама тужене школе нема незаконитости и непоштовања закона који би били предмет спољног узубуњивања од стране тужиоца. Што се тиче навода тужиоца да је доживео психичко малтретирање, оспорили су, јер изречена мера новчана казна је уследила пошто тужилац од колгенице није добио сагласност да ће га замењивати на наставу коју је имао 01.12.2016.године, тако да изречена мера је искључиво због тога што тужилац није дошао на посао 01.12.2016.године, а свој недолазак није у том тренутку оправдао. Тужена је својом одлуком од 23.10.2015.године именовала лице овлашћено за остварење права за заштиту од злостављања на раду Јелену Милановић која је пак од 01.09.2015.године именована за лице за пријем информације за вођење поступка са узубуњивањем, тужени се именованој није обраћао тако да између тужиоца и тужене није било никакве врсте узнемиравања што би довело да сетужилац осећа повређеним, пониженим и увређеним.

Предложила је одбијање тужбеног захтева.

Доказе је понудила.

Трошкове је тражила.

Суд је ценио све изведене доказе у смислу чл.8. ЗПП, па је утврдио да је тужбени захтев тужиоца основан.

Спорно је међу странкама да ли је тужилац извршио одређене радње узбуњивања, које радње, да ли због тих предузетих радњи су настале штетне последице по тужиоца, које су то штетне последице, као и да ли постоји узрочно-последична веза између узбуњивања и штетних последица, као и то да ли је тужилац због узбуњивања претрпео душевне болове и да ли му тражена накнада на име нематеријалне штете припада.

Ради оцене спорног суд је читањем провео следеће доказе:

Одлуку о избору председника и заменика председника Савета високе школе примењених струковних студија у Врању бр.1379/1 од 8.11.2013.године, допис достављен туженој шћколи бр.343 од 12.3.2014.године, који је упућен директору школе, помоћнику директора и члановима савета, који прати допис Агенције за борбу против корупције бр.014-011-00-00368/2013-11 од 13.2.2014.године, упућен Мићи Петковићу, допис којим се указује на незаконитост у раду туженом од 7.6.2014.године, потписан од стране овде тужиоца као председника Савета школе, потврда о пријему пошиљке тужене од 9.06.2014.године, захтев за мишљење тужиоца од 18.6.2014.године достављен Агенцији за борбу против корупције електронским путем заведено подбр.014 од 11.7.2014.године. Одлука тужене о разрешењу председника Савета Виоке школе примењених струковних студија у Врању бр.716 од 20.6.2014.године, обавештење тужиоца упућено туженој бр.1073 од 11.9.2014.године, захтев за поступање инспекцијског надзора упућен од стране тужиоца и потврда о пријему ове пошиљке од 19.9.2014.године. Обавештење тужиоца са захтевом за исплату трошкова упућено туженој и потврда о пријему од 10.11.2014.године, решење Министарства за рад, запошљавање, борачка и соц. Питања инспекторат за рад, одсек инспекције рада Пчињског округа бр.389-117-00176/2014-02 од 17.12.2014.године, извештај лекара специјалисте од 24.12.2014.године бр. Протокола 2204, бр. Протокола 304 од 12.2.2015.г., достава података у вези запошљеног овде тужиоца упућен од стране тужене ПУ Врање заведен под бр.1069 од 9.9.2015.године, допис ОЈТ у Врању Ктр. бр.1103/15 од 22.1.2016.г. Упућен Апотеци Врање, допис ОЈТ у Врању упућен тужиоцу заведен под Ктр.1103/15 од 3.3.2016.г., пресуда Прекршајног суда у Врању Одељење у Сурдулици бр.>Пр.бр.8698/2015: 8700/15 од 14.7.2016.године, решење тужене којим се овде тужилац разрешава са послове и радних задатака шефа студијског програма прехранбена технологија са 1.9.2016. заведено под бр.1134 од 30.8.2016.године., пресуда Прекршајног суда у Врању Пр.бр.8699/15 од 3.10.2016.године, пресуда Прекршајног Апелационог суда одељење у Нишу II 206 Прж.21124/2016 од 1.11.2016.године, пресуда Прекршајног суда у Врању Одељење у В.Хану Пр.бр.860/16 од 23.12.2016.године, пресуда Прекршајног суда у Врању Пр.бр.1023/17 од 16.3.2017.године, пресуда Прекршајног Апелационог суда одељење у Нишу II 205 Прж 8249/2017 од 26.4.2017.г., решење тужене бр. 1368 од 21.9.2017.г., Сл.белешка сачињена од стране Синдиката Високог образовања Србије од 26.5.2017.г., сачињена од стране Заштитника грађана од 26.5.2017.г., записник о инспекцијском надзору Мин. Просвете науке и технолошког развоја, Сектор за инспекцијске послове бр.614-02-00413/2017-12 од 31.5.2017.године, допис Комисије а акредитацију у проверу квалитета упућен ОЈТ у Врању бр.612-00-00004/141/2017-06 од 15.8.2017.г., и упозорење о отклањању недостатака Високшкоске установе упућено од стране Комисије за акредитацију и проверу квалитета бр.612-00-03446/АУ/2016-06 од 7.7.2017.године, као и обавештење и изјава Милоша Николића сарадника у настави тужене упућено Министарству провете, науке и технолошког развоја одељење за инспекцијски надзор од 7.12.2015.године.

Да се читањем проведе као доказ обавештење Агенције за борбу против корупције упућен Љиљани Ђорђевић бр. 014-011-00-00272/2013-11 од 15.10.2013. године, захтев Агенције за борбу против корупције Београд упућен туженом бр. 014-07-00-1157/2014-11 од 19.01.2015.године, захтев Агенције за борбу против корупције Београд упућен туженом бр. 014-07-00-1157/2014-11 од 04.03.2015.године, Одлука туженог о усвајању распореда часова са седнице Наставно научног већа од 28.09.2016.године б.р. 1316 од 30.09.2016.године са пратећим табеларним прегледом распореда часова на два листа, одлука туженог бр. 1317 од 30.09.2016. године донета на седници Наставно научног већа одржане 28.09.2016.године са табеларним прегледом распореда одржавања консултација за зимски семестар школске 2016/2017 године од 01.10.2016.године, копија поруке са мобилног телефона руком исписан датум уторак 29.11.2016.године и мејл петак децембар 2016.године 9:53 часова, мејл уторак новембар 29.2016.године 11:45 часова, Одлука туженог о развршавању председника савета Срђана Тасића бр.716 од 20.06.2014.године, иницијатива упућена савету школе за изгласавање неповерења Срђану Тасићу бр. 697 од 18.06.2014.године, списак чланова савета школе који су присуствовали 15 седници Савета школе дана 19.04.2014.године, извештај о извршном управном надзору над радом Високе школе примењених струковних студија у Врању од децембра 2015.године, службена белешка туженог сачињена 29.11.2016.године и од 01.12.2016.године од стране помоћника директора за наставу Љиљане Ђорђевић, мејл прослеђен од петак, 31.марта 2017.године у 11:21 часова, мејл прослеђен 28.03.2017. године у 19:47 часова, порука тужиоца упућена Гордани Богдановић 11/14/2018.године, порука уторак 09.05.2017.године од 10:12 часова, порука од 09.05.2017.године од 09:48 сати, захтев упућен туженом од стране Небојше Димитријевића од 06.03.2017.године за промену термина одржавања наставе, захтев за промену термина предавања упућен туженом помоћнику директора Љиљани Ђорђевић од стране предавача Ивана Круља од 16.03.2017.године, захтев за промену термина одражавања наставе поднета од стране Зорана Јањића од 16.03.2017.године, обавештење Министарства просвете науке и технолошког развоја бр. 07-00-01614/2015-01 од 25.12.2015.године, обавештење Министарства просвете науке и технолошког развоја бр. 07-00-016269/2015-01 од 22.10.2015.године, порука на мобилном телефону од 02.12.2016.године, одлука директора туженог Светлане Трајковић о изрицању мере опомене овде тужиоцу бр. 1061 од 08.09.2015.године, мејл упућен Гордани Богдановић понедељак 28.новембар, одговор Гордане Богдановић уторак 29. новембар, решење туженог бр. 1941 од 28.12.2016.године, евиденција туженог за тужиоца за период од 01.11.2016.до 30.11.2016.године, обавештење Агенције за борбу против корупције упућен тужиоцу 014 бр. 072-00-0099/2014-09 од 19.06.2017.године, записник сачињен од стране ОЈТ у Врању Кт.бр. 253/17 од 07.12.2017.године, извештај лекара специјалисте на име тужиоца бр. 638 од 25.04.2017.године од 16.12.2016.године, обавештење тужиоца упућено Министарству просвете науке и технолошког развоја заштитнику грађана Саша Јанковићу од 05.01.2017.године, допис туженог упућен Полицијској управи Врање 1069 од 09.09.2015.године, службена белешка ВЈТ Врање Кт.бр. 101/14, од 19.03.2014.године, одлука туженог о покретању иницијативе за израду прединвестиционог елабората за измештање студентског тоалета бр. 1472 од 29.11.2013.године, записник Савета школе са 15.седнице одржане дана 19.06.2014.године, изјава тужиоца од 02.12.2014.године, налог за службено путовање и путни рачун Славољуба Стевановића за 24.06.2014.године, копија аутобуских карата издата од стране Кавим Јединство за 24.06.2014.године и аутобуска карта за 24.06.2014.године издата од стране Јединство Врање, перонска карта од 09.06.2014.године од 17.06.2014.године, аутобуска карта Јединство Врање за 09.06.2014.године за 24.06.2014.године за 08.06.2014.године и признанице од 01.06.2014.године и од 30.05.2014.године, обрачун о обављеном превозу до места рада од туженог за месеце од јануара до јули 2016.године и од септембра до децембра 2016.године, списак путника код Агенције "Триада" Грчка за период од 02-04-10 2015.године бр. Заведен код туженог бр. 120611 од 29.09.2015.године, списак радника туженог који путују на Међународној конференцији у Грчкој у времену од 06.10. до

09.10.2016.године, списак студената туженог који путују на Међународној конференцији у Грчкој у периоду од 06.10. до 09.10. 2016.године, списак професора и студената који путују на 58. Међународни сајам технике у Београду заведен код туженог бр. 126/14 од 07.05.2014.године, захтев за присуп информација од јавног значаја упућен од стране тужиоца Министарству просвете науке и технолошког развоја од 16.08.2016.године, захтев тужиоца за исплату трошкова за долазак и одлазак с посла од 10.11.2014.године, потврда о пријему пошиљке туженог од 02.01.2018.године, решење града Враћа Градска управа- Одељење за урбанизам, имовинско правне послове и Комулно стамбене делатности бр. 391-952/2018-08/1 од 04.04.2017.године, записник сачињен пред ВЈТ у Врању Кт.бр. 253/17 од 07.12.2017.године, обавештење и изјава Милоша Николића упућено Министарству просвете науке и технолошког развоја Београд од 07.12.2015.године, решење Министарство за рад, запошљавање борачка и социјална питања РС бр.164-03-00042/2015-01 од 28.01.2014.године, пресуда Прекршајног Апелационог суда одељења у Нишу бр. Прж 21124/16 од 01.11.2016., службена белешка сачињена од стране ВЈТ у предмету Ктр.бр. 101/14 од 19.03.2014.године, упозорење тужиоца упућено правнику тужене школе Јелени Милановић, изјашњење туженог упућеног ПУ у Врању 1069 од 09.09.2015.године, захтев ВЈТ у Врању упућен "Апотека Враће" КТ.бр. 1103/2015 од 22.01.2016.године, обавештење ОЈТ у Врању упућено тужиоцу за предмет Кт.1103/15 од 03.03.2016.године, службена белешка ВЈТ у Врању у предмету Кт.бр. 101/14 од 19.03.2014.године, предлог директору за одобрење трошкова за учешће на осмом Међународном конгресу "Екологија, здравље, рад и спорт" који ће се одржати у Бањалуци од 19- 21.05.2016.године заведен код туженог бр. 801 од 02.06.2016.године, потврда о примањима зараде за тужиоца по захтеву бр. 1569 од 12.10.2017.године, обавештење о исходу поступка по пријави Агенције упужен тужиоцу од стране Агенције за борбу против корупције 014-07-0'0-0495/17-11 од 30.07.2018.године, решење Агенције за борбу против корупције бр. 014-07-00-0495/17-11 од 14.03.2018.године, изјашњење Митић Драгана упућено туженом од 08.12.2016.године, одговор на захтев за присуп информација од јавног значаја 1840 од 08.12.2016.године бр. 1826 од 05.12.2016.године, обавештење туженог упућеном Министарству просвете, науке и технолошког развоја од 16.09.2016.године, обавештење упућено туженом од стране др Младена Костића 06-3/350 од 08.12.2016.године, обавештење и изјава Милоша Николића упућено Министарству просвете 07.12.2015.године, упозорење о уклањања недостатака код туженог од стране комисије за акредитацију и промену 612-00-03446/ АУ/ 2016-06 од 07.07.2017.године, изјашњење комисије за акредитацију и проверу квалитета упућеног ОЈТ у Врању бр. 612-00-00004/141/2017-06 од 15.08.2017.године, записник од инспекцијском надзору Министарства просвете, науке и технолошко развоја б.р 614-02-00413/2017/12 од 31.05.2017.године, службена белешка упућена Министарству просвете, науке и технолошког развоја од 26.05.2017.године достављена заштитнику грађана Београд, решење на име туженог 1368 од 21.09.2017.године, решење Прекршајног Апелационог суда, одељења у Нишу Прж.8249/17 од 26.04.2017.године, пресуда Прекршајног суда у Врању одељења у Вл.Хану бр. Пр.бр. 1023/17 од 16.03.2017.године, пресуда Прекршајног суда у Врању- одељења у Вл.Хану Пр.бр. 860/16 од 23.12.2016.године, пресуда Прекршајног Апелационог суда – одељења у Нишу Прж 21124/16 од 01.11.2016.год. Пресуда Прекршајног суда у Врању Пр.бр. 8699/15 од 03.10.2016.године, решење туженог на име тужилаца бр. 1134 од 30.08.2016.године, пресуда Прекршајног суда у Врању – одељења у Сурудлици Пр.бр. 8698/15, 8700/15 од 14.07.2016.године, извештај лекара спец. На име тужилаца од 12.02.2015.године од 24.12.2014.године, решење Министарства за рад, запошљавање борачка и социјална питања 389-117-00176/2014-02 од 17.12.2014.године, обавештење тужилаца упућено туженом са потврдом о пријему пошиљке од 10.11.2014.године, захтев тужиоца упућен туженом са потврдом о пријему пошиљке 19.09.2014.године, обавештење тужиоца упужен туженом бр. 1073 од 12.09.2014.године, допис Агенције за борбу против корупције упућен туженом од 11.07.2014., потврда о пријему пошиљке од 09.06.2014.године, обавештење тужиоца упућено туженом којим се указује на

незаконитости у раду од 07.06.2014.године, изјашњење туженог упућеног, списак о пријему дописа Агенције за борбу против корупције 343 од 12.03.2014.године, одговор Агенције за борбу против корупције упућен Мићи Петковићу бр. 014-011-00-00368/2013-11 од 13.02.2014, одлука туженог о избору председника и заменика председника школе 1379/1 од 08.11.2013.године.

Тужилац саслушан као странка је навео да је у радном односу код тужене школе, и то најпре од 2003.године, као предавач а од 2008.године, као редован професор струковних студија. Поред тога је од 2013.године је био изабран за председника Савета школе који представља орган управљања. Као председник Савета школе је приметио неправилан рад тадашњег директора и секретара школе о чему их је усмено саопштава а потом је поменута лица и писмено обавестио. Због оваквог поступања, покренута је иницијатива код чланова Савета школе за његову смену, те када је била заказана седница Савет школе на којој је имао намеру да изнесе уочене неправилности на том последњој седници која је била одржана 19.06.2014.године, дошло је до промене дневног реда јер чланови савета, нису прихватили одређени дневни ред, донели нови дневни ред и као прву тачку дневног реда је била његова смена, тако да је на овој седници био смењен и на истој седници је донета одлука ради реконструкције тоалета потроше 3.000.000,00 динара. Међутим, на предходној седници тај исти Савет је донео одлуку да директор аплицира код Министарства просвете и тражи новац за ове радове и томе је донета одлука бр.1472 од 29.11.2013.године. Тадашњи директор је на основу ове одлуке био у обавези да тражи од министарства што није учињено, на који начин директор школе није испунио своју обавезу по одлуци савета школе. Тражио је информацију да ли је планирано одобрење средстава од стране министарства, те Министарство је дописом број 07-00-01614/2015-01 од 25.12.2015.године се види да не планира одобрење средстава школе везано за реконструкцију тоалета за 2013 и 2014.годину, док је Одлука органа управљања била да се ради са државним парама а не новчана средства са којима је располагала школа. Ради реализације реконструкције тоалета, именован је шеф рачуноводства Славољуб Стевановић који је истовремено био и члан тендерске комисије, и он је учествовао у његовој смени. Налази да стоји сукоб интереса, због чега се обратио Агенцији за борбу против корупције и добио мишљење да је поменути Славољуб у сукобу интереса. Након добијања ове информације и прибављено мишљење је доставио сваком члану савета да би се упознали. Међутим, и поред тога што су били упознати да је Славољуб у сукобу интереса, исти није хтео да поднесе оставку као члан савета. Чланови савета нису разговарали када је именовани Славољуб као члан тендерске комисије ангажовали једну албанску фирму ради реконструкције тоалета. У вези тога је обавестио агенцију од које је затражио заштиту, па како је директор морао да се изјасни а изјашњење је било неистинито, то је од стране агенције поднета кривична пријава надлежном тужилаштву. По поднетој пријави ОЈТ у Врању у предмету Кт.бр.253/17 од 17.12.2017.године је стекао статус узбуњивача. Друго узбуњивање је било када је пријавио Агенцији Славољуба Стевановића, да је у сукобу интереса, што се потврдило након годину ипо дана, доношењем решења бр.072-00-0099/2014-09 до 19.06.2017.године. Ово спољашње узбуњивање је проширио јер је ресорном Министарству пријавио и друге неправилности, што је довело до инспекцијског надзора по извештају од децембра 2015.године. Истакао је и то да је од стране шефа рачуноводства извршена дискриминација јер је свима вршена исплата путних трошкова а њему није због чега је вођен прекршајни поступак те Одлуком Прекршајног Апелационог суда у Београду Одељење у Нишу школа кажњена и директор као одговорно лице. У међувремену подношене су више анонимних пријава представки против њег пред надлежним тужилаштвом и све су одбачена. Такође и директор школе је поднео кривичну пријаву и ова пријава је оверена печатом школе. Због ових подношења пријава је малтретиран у полицији јер је морао да се одазива на њихове позиве да би на крају све било одбачено. О овоме је извештавано од стране ОК радио, а на основу неименованих извора. Због оваквих поступања

је морао да пријави власника ОК радија као и новинара који је писао а касније поднео тужбу. Од стране Савета за штампу, поменути радио био је јавно опоменут, из чије садржине произилази да је објављивање ових чланака против њега иницирали подношење кривичне пријаве директору школе против њега. Због оваквог поступања како он тако и његова породица имали су низ штетних радњи у периоду од 2014 до 2016.године. Навео је и то да је у току 2016.године дошао до сазнања, као члан савета, да је предходни директор школе запослио више лица и поред Уредбе Владе РС и забрани запошљавања у јавном сектору. Тако мимо Уредбе запошљени су секретар школе Јелена Милановић, Соња Младеновић, Ђорић Бранко и Валентина Матушко. Као члан савета осетио се прозваним, па је пријавио ову незаконитост, утолико што је најпре Министру послао захтев да ли је прибављена сагласност за ново запошљавање, и добио информацију да такав захтев није пријављен. У то време је сазнао да директор школе и још неколико наставника немају валидне дипломе, што је био повод да са још једним колегом Драганом Мишићем, који ради на пословима домара ложача, изврше спољно узбуњивање, утолико што су непосредно контактирали министра путем мобилног, те им је заказан састанак дана 29.8.2016.године. Том састанку су се одазвали, поред њега и Мишића, био је и Радомир Антонијевић испред Савета за борбу против корупције СНС. Како је Министарство, тек било формирано, добили су обавештење да ће накнадно бити обавештени кад се буду стекли услови. Надаље су контактирали мејлом, те су добили позив путем мејла да се одазову на разговор код министра 01.12.2016.године. Да би присуствовао овом састанку код министра, морао је најпре да обезбеди замену јер је тог дана имао наставу, те је путем мејла контактирао колегеницу Гордану Богдановић, са којом је имао праксу да се међусобно мења и она је путем мејла узвратила да је од тадашњег помоћника директора надлежног за наставу добила одобрење за замену. Како је обезбедио замену отишао је на заказаном састанку заједно са поменутим лицима. Међутим, поред тога што је одобрила замену односно прихватила колегеница Богдановић, тај час није одржала а незна разлог. Истог дана 01.12.2016.године, док је био на путу за Београд, добио је позив, питан зашто није на настави и тада је објаснио да је обезбедио замену. Првим доласком за Врање, сачекао га је допис директора да се изјасни о разлогу одсуства где је био 01.12.2016.године. На ово тражење писаним путем је одговорио директору да је био у Министарство у пружио доказе о томе. Директору то није било довољно, већ је уследило новчано кажњавање умањење зараде за 20%. Због овог кажњавања био је принуђен да тражи поново заштиту код Министарства и заштитника грађана због чега је подносио пријаве. Тада је сазнао да се директор школе писмено обратио служби обезбеђења министарства и то пре него што је био кажњен, да ли је заиста био на састанак код министра и пре него што је дошао одговор о његовом присуству, био је кажњен, а тражени извештај је достављен школи 04.01.2017.године., а школа је примила а да одлуку о кажњавању нису ставили ван снаге. Због поднете пријаве уследила је посета заштитника грађана 31.01.2017.године, када им је предочено које последице могу да имају због оваквог поступања. Након протека 7. дана опозвана је одлука о новчаном кажњавању.

Због оваквог поступања туужење већ око новогодишњих празника је имао здравствене проблеме а да пре тога није имао. Тако, непосредно пре кажњавања, био је на систематском прегледу тражен од стране банке код које је подигао кредит за куповину стана и лекарски преглед је био уредан, што се тиче крвног притиска и осталог, а на преглед се одазвао 16.12.2016.године. Међутим, након ових дешавања и његовог кажњавања здравствено стање му се погоршало због чега је морао да затражи лекарску помоћ због поремећаја крвног притиска, те му је уведена стална терапија ради регулисања крвног притиска а такође и терапија против стреса коју је користио један период. Навео је и то да је на мањкавост диплома одређених лица указивао, да се испоставило да је тачно јер је од стране Комисије а акредитацију проверу квалитета утврђена основаност невалидности дипломе директора школе, тако да као и друга лицу изгубили су могућност за специјалистичке студије заштита животне средине. Директор школе је сакрио извештај о невалидности диплома, па је стигао

још један акт и тај је сакривен због чега је школа на јесен 2016.г. изгубила могућност да школа и град добију специјалистичка струковне студије. И због овога је извршио ново узбуњивање утолико што је на седници Наставничког већа јавно изнео документацију коју је директор школе сакрио а до којих је донео на основу прикупљених информација од јавног значаја. Директор школе је након тога расписао оглас како за себе тако и за друга лица са таквим дипломама, конкурисали и изабрани за предаваче, с тим што сада имају нижу плату јер су као предавачи изабрани као магистри. Такође због статуса узбуњивања, трпео је материјалну штету јер му је зарада далеко мања него што је у предходном периоду исплаћивана.

Законски заступник Љиљана Ђорђевић саслушана као странка је навела да је у радном односу код тужене школе од 2003.године. Најпре на пословима сарадника у настави а касније као предавач професор струковних студија. У моменту када је тужилац био новчано кажњен била је помоћник директора за наставу. У оквиру својих обавеза између осталог као помоћник директора је била у обавези да организује и контролише извођење наставе, па овде тужени као остали наставници били су упознати да приликом пријављивања могућег одсуства с посла да се обрате помоћнику у писаној форми и у писаној форми добију сагласност а то је потребно како би се захтев навео и остао у архиви школе, да би се оправдало одсуство с посла ако неко проверава ту чињеницу. Поводом одсуства са посла тужиоца 01.12.2016.године сачинила је службену белешку о томе како је комуницирала са истим путем мејла, па како је тужилац примио обавештење од колегенице Гордане да неће моћи да одржи наставу у заказаном термину да је нужно да се обрати њој као помоћнику директора и тада је обавестила тужиоца да не може да му обезбеди замену и да мора да одржи наставу, све се то дешавало дан два пре него што је био на састанку код министра 01.12.2016.године. Како је референт за опште и правне послове Гордана Младеновић обавестила да се тужилац налази у Београду, да је болестан и да неће одржати наставу по распореду то је позвала тужиоца ујутру, обавестио је да је болестан, да има температуру и да је у Београду и да је на боловању. Како је тужилац био у обавези да одржи наставу само један дан у недељи, то тужена школа тужиоцу плаћа путне трошкове. Сматра да тужилац није незаконито новчано кажњен због одсуства 1.12.2016.године, с обзиром да није пружио доказ за одсуство 1.12.2016.године када је био на састанку код министра, јер поред њега кажњен је још један професор због неодржане наставе. Што се тиче инспекцијских надзора имали су неколико ванредних надзора, па је утврђена је изгласавање неповерења председнику савета урађен са актима школе. Што се тиче седнице Савета школе заказан од стране тужиоца са одређеним дневним редом, на овој седници је тужилац разрешен са места председника савета због непоштовања статута и пословника о раду Савета школе. Против ове одлуке тужилац је имао право да покрене спор пред основним судом у року од 90. дана што није учинио. На овој седници савета је донета одлука за одобрење новчана средства за реновирање тоалета. Предходно донета одлука Савета школе бр.1472 од 29.11.2013.године, да се тражи новац од министарства за санацију тоалета, није испоштована јер је школа морала најпре да има пројекат идозволу за рад што није могла прибавити јер тај део зграде није био легализован па самим тим Одлука савета школе није могла да се реализује а школа је ове радове могла да изведе из других новчаних средстава а не из буџетских, тако да адаптација ВЦ је плаћена од новца са студентског рачуна јер се суфицит може користит само за капиталне инвестиције. Што се тиче узбуњивања тужиоца у погледу валидности дипломатадашњег директора и још 3 професора, сазнало се из Одлуке Комисије за акредитацију и националног савета за образовање. Како је школа изгубила акредитацију једног студијског програма, то је расписан конкурс за избог звање предавача са дипломом магистра наука што је и учинила па су иста лица реизабрана у нижа звања и са нижом платом. Спорава тужиоцу својство узбуњивача јер нико у школи није имао сазнања да има својство узбуњивача а за то је дознала када су у школи дошли представници заштитника грађана и то јануара 2017.године након кажњавања тужиоца. Тужилац је новчано кажњен зато што није одржао наставу и није оправдао одсуство

а не због тога што је имао статус узбуњивача. Нема сазнања да ли је тадашња директорка знала да тужилац има статус узбуњивача.

Сведок Драган Мишић је изјавио да је радник тужене школе уназад 22 године а притом је и председник синдиката образовања који има 8 члана. Најпре је навео да му је познато а да је тужилац био председник савета школе од 2014. године и то у време када је директор школе била Светлана Трајковић, а иначе није члан савета. Као раднику школе познато му је да је било сукоба између тужиоца и тадашњем директора а сукоб је настао у вези инвестиције око реновирања санитарног чвора школе, а што је дознао од самог тужиоца. Има сазнања да је тадашњи директор школе извршила смену тужиоца као председника Савета школе а што није у складу са Статутом, да је тужиоцу исплаћиван лични доходак мање него што му припада, нити је вршена исплата путних трошкова. Лично је покренуо поступак као узбуњивач, пред овим судом као и сам тужилац, јер су обојица у својству узбуњивача били код министра у Београду и то први пут 29.08.2016.године, а који састанак је био заказан путем телефона, па како се радило о периоду када је летњи распуст школа званично не ради, а други састанак је био одржан 01.12.2016.године. Када су се одазвали на првом састанку заједно са тужиоцем био је радни дан, а министру први радни дан после постављења, и да ће бити позвани за наредни састанак. На састанку 01.12.2016.године када су требали да се одазову, пошто је био радни дан, познато му је да је тужилац дана 28.11.2016.године у његовом присуству на ходнику затражио замену за 01.12.2016.године од Гордане Богдановић која држи наставу за исти предмет као тужилац и она се сагласила да ће га мењати дог дана када је одсутан и да ће о томе обавестити директора школе. На том састанку 01.12.2016.године поред њега и тужиоца био је присутан и још један професор Зоран Јањић као и правник Мића Петковић тако да је тада извршено друго узбуњивање. Због одсуствовања с посла 01.12.2016.године добио је предотказно решење због неоправданог одсуства а овде тужилац као и други професор Зоран Јањић кажњени су по двадесет процената од зараде због неоправданог одсуствовања. Иначе мејл, којим је позван на састанак је показао директору и секретару школе, како би био заведен у књиге и сматра да је на тај начин оправдао одсуство, јер је морао да се одазове на позив код министра. Негде после Новогодишњих и Божићних празника 2017.године почела је хајка против тужиоца, утолико што је свакодневно вођена евиденција о њиховом кретању, па је ова евиденција достављена синдикату образовања а до ове евиденције се дошло након што је Јелена Милановић престала са радом, а секретар је белешку, евиденцију нашао у радни сто. Због оваквог поступања тужене школе према тужиоцу, имао је здравствене проблеме јер га је више пута ноћу позивао и жалио се да не може да спава, да је под депресијом и да се осећа још горе. Био је присутан једном приликом на ходнику школе и то марта 2017.године у периоду од 09,30 до 10,00 часова, када је директор школе окупио студенте школе и причао студентима најгоре о тужиоцу, па између осталог је чуо да каже за тужиоца да је лош човек, да није стручан, да нема валидну диплому, да се суди са оцем и да избегавају професора Тасића а одсуство са наставе ће лично да оправда сваком. Такође је уочио да је дошло до промене понашања колеге према тужиоцу јер је примећивао да са њим нису комуницирали да чуо је лично професора по презимену Милојевића где каже како није срамота овде тужиоца да се свађа са директором школе. Познато му је и то да је против овде тужиоца и његове супруге подношено више анонимних кривичних пријава код тужилаштва а из приче тужиоца који му је показивао пријаве. Да је директор школе организовао смену тужиоца као председника савета школе о томе се јавно причало пред радницима па и лично пред њим, јер је иста износила да је неке чланове савета унапредила у служби, некима је дала увећање плате и да би сви они гласали за смену тужиоца.

Сведок Светлана Трајковић је изјавила да је радник тужене школе, да ради на пословима наставника, а у радном односу је од 2001.године, а у периоду од 2013. до 01.09.2017.године обављала је послове директора школе. У време када је била директор

туžilac је био професор, и у том периоду тужилац је више пута исказивао своје незадовољство по разним основама, и то пре свега када је смењен с места председника савета школе. До смене тужиоца је дошло због опструкције рада савета а пре свега што није изашао у сусрет тужиоцу да запосли његову супругу у школи. Ни у једном моменту није знала да тужилац има својство узбуњивача. Што се тиче одсуства тужиоца са посла, пракса је да када наставник спречен одређеног дана да дође на посао о томе мора да обавести школу ради одређивања замене, с тим што се настава не држи већ се одрађује накнадно. Када је тужилац био одсутан с посла. Прво децембра 2016.године био је одсутан и ложач школе Драган Мишић, након тога је уследила контрола представника заштитника грађана и од тог момента има сазнања да школа има статус узбуњивања тако да је након тога тужиоцу повучено решење о новчаном кажњавању. Иначе, тужилац је новчано кажњаван, а да није покретан дисциплински поступак, а што се тиче одсуства са посла дана 01.12.2016.године тужилац се јавио помоћнику и да је касније сазнала да је био код министра просвете у Београду, па како је обавестио да је болестан а да није доставио дознаке, што све указује да је хтео да сакрије одлазак за Београд. Након тога је тражила званично од министарства потврду да ли је заиста тужилац бо на том састану и добила потврдни одговор. Тужиоца је казнила пре него што је дошло саопштење, након 30 дана од дана тражења. Иначе тужилац јој је дао на увид мејл да има на увид позив на састанак са министром просвете, па сумњајући у тачност тражила је званично од Министарства да то потврде. Што се тиче исплата путних трошкова тужилац има пријављено пребивалиште у Београду а његова ужа породица је живела у Врању, супруга и деца, да се тужилац лечи у Врању па како је једном приликом тужилац на аутобуској станици од путника тражио карту да би оправдао трошкове превоза о томе је извршила пријављивање у МУП-у у Врању а шта је са пријавом не зна. Због тога је тужиоцу у једном периоду била обустављена исплата трошкова превоза. Када се тужилац обратио инспекцији рада у Врању тада је наложила даљу исплату путних трошкова тужиоца. Има лично сазнање да је тужилац у сукобу са шефом рачуноводства те није хтео да узима обрачунске листиће због чега је она као одговорно лице прекршајно казнила. Новчано кажњавање тужиоца није уследило због његовог одласка код министра просвете у Београду, већ због одсуства са посла. Познато јој је да је тужилац указивао на неваљидност диплома које је имала, да је указивала на сукоб интереса код шефа рачуноводства, да је тужилац извршио пријављивање због незаконите реконструкције тоалета. Лично нема сазнања да је тужилац био узбуњивач, нити јој је било познато да је подносио пријаве за борбу против корупцију, а од стране агенције вођен поступак и кажњена опоменом. Тужилац је смењен као председник савета гласањем од стране чланова савета. У периоду док је била директор школе вршена је контрола од надлежног сектора за инспекцију рада, од Агенцију за корупцију и од Заштитника грађана.

Сведок Јелена Милановић је изјавила да је била радник тужене школе у периоду од 03.12.2013.године до 08.01.2018.године и да је обављала посао секретара школе. Поред тога била је члан савета школе све до престанка њеног радног односа. Такође је обављала послове евиденције и присутности радника на послу као и прикупљање информација о заштити узбуњивача. Тужилац је вршио пријављивање код надлежног министарства просвете и код заштитника грађана у вези валидности дипломе директора школе и других лица а који су били запошљени мимо Уредбе Владе о забрани запошљавања, о томе је сазнала када је дошао допис Министарства просвете у току јануара 2017.године а у току фебруара 2017.године долазили су и представници заштитника грађана да врше проверу из представки. Од стране заштитника грађана дат је усмени захтев о повлачењу новчаног кажњавања тужиоца. Као секретар школе није имала сазнања да тужилац има својство спољног узбуњивача, јер се тужилац никада није пожалио да је мобингован на послу а иначе је била и лице одређено за заштиту права узбуњивача. О томе се сазнало тек по достављању тражене информације средином јануара 2018.године а колико јој је познато тужилац за одуство дана

01.12.2016.године није имао писани захтев. По статуту школе, као секретар школе присуствује седници савета и води записни али не може да се изјасни да ли је била присутна на 15.седници савета школе. Од Агенције за борбу против корупције дошло је решење о сукобу интереса за једног члана савета школе а по пријави тужилаца тако да је Славољуб Стевановић разрешен. Порука упућена електронском поштом преко мејла упућен Гордани Богдановић од 28.11.2016.године упозната је са истом од стране помоћника директора Љиљане Ђорђевић, којој је тражио замену за одређени дан.

На основу изјаве тужиоца, законског заступника тужене школе, изјава саслушаних сведока као и проведених бројних писаних доказа, утврђено је да је тужилац био у радном односу код тужене школе на пословима професора, и да је у току 2016.године указивао на неправилности у раду директора тужене школе. Тако је указивано када су усменим путем у кабинету Министарства приликом посете заједно са другим радницима тужене школе 28.08.2016.године указао на незаконито запошљавање нанаставног особља у школи мимо Уредбе о забрани запошљавања као и на невалидност дипломе директора школе као и других лица, Такође да је путем електронске поште упућеној Министарству просвете, науке и технолошког развоја од 30.08.2016.године обавестио да директор школе не поседује валидну диплому, будући да факултет за менаџмент у Новом Саду не поседује дозволу за рад за магистарске и докторске студије, а допуном обавештења од 31.08.2016.године исто Министарство је обавештено о запошљавању лица на неодређено време а да претходно није прибављена сагласност а што им је познато обзиром да из првог обавештења Министарство се изјаснило да није дало сагласност за пријем нових радника у радни однос на одређено или неодређено време. Надаље, електронском поштом од 14.09.2016.године обавестио је Министарство о незаконитом запошљавању о туженој школи са тачно именованим лицима. Дана 01.12.2016.године пошто је обезбедио замену за наставу тог дана са колегиницом Богдановић Горданом, био је на разговор код министра просвете заједно са другим радницима када су указали на још неправилности у школи. И ако је обезбедио замену за дана 01.12.2016.године настава није одржана, а по повратку на тражење директора школе пружио је доказ о присутности на састанку, при чему директор школе и поред тога је тражила додатну информацију у виду потврде да је био присутан тог дана у Министарству па пре него што је званично дошло изјашњење Министарства, био новчано кажњен умањењем двадесет посто од зараде за децембар 2016.године. О томе је обавестио Министарство просвете и заштитника грађана, о неправилностима у школи у вези незаконитог запошљавања, невалидности диплома, тужилац се обраћао и надлежном Министарству.

Одредбом члана 2. став 1 тачка 1 Закона о заштити убуњивача прописано је да је узбуњивање и откривање информација о кршењу прописа, кршењу људских права, вршењу јавног овлашћења притврно сврси због које је поверено опасности по живот, јавно здравље, безбедност и животну средину као и рад и спречавања штете великих размера, а тачком 2 је прописано да је узбуњивач физичко лице које врши узбуњиваче у вези са својим радним ангажовањем, док је тачном 7. прописано да је штетна радња свако чињење или нечињење у вези са узбуњивањем који се узбуњивачу или лицу које има право на заштиту угрожава или повређује право односно којим се та лица стављају у неповољнији положај.

Одредбом члана 12, Закона о заштити узбуњивача, прописано је да узбуњивање може бити унутрашње, спољашње или узбуњивање јавности, те да је унутрашње узбуњивање откривање информације послодавцу, а спољашње откривање информација спољном органу, док је одредбом члана 13. истог Закона прописано да информација садржи податке о крђењу прописа, кршењу људских права, вршењу јавног овлашћења противно сврхи због које је поверено опасности по живот, јавно здравље, безбедност, животну средину, као и податке ради спречавања штете великих размера.

Одредбом члана 21. истог закона прописано је да послодавац не сме чињењем или нечињењем стави узбуњивача у неповољнији положај у вези са узбуњивањем, ако се неповољнији положај односи поред осталог и на услове рада распоређивање или премештај на друго радно место, а Одредбом члана 22. истог закона прописано је да у случајевима наношења штете од узбуњивања, узбуњивач има право на накнаду штет у складу са Законом, који одређује облигационе односе.

Члан 23. истог закона прописано је да уколико узбуњивач трпи штетну радњу у вези са узбуњивањем има право на судску заштиту, а док је према одредби члана 27. истог Закон прописано да у случајевима када узбуњивач као последицу узбуњивача трпи штетну радњу у виду доношења појединачних аката од стране послодавца, судска заштита се остварује подношењем тужбе за поништај појединачног акта, којим је одлучено о правима, обавезама и одговорностима узбуњивача у области рада по посебним прописима и у том поступку узбуњивач може да истакне да појединачни акт представља штетну радњу у вези са узбуњивањем.

На основу овако утврђеног чињеничног стања суд је утврдио да је тужилац извршио спољашње узбуњивање у смислу члана 12 Закона о заштити узбуњивача, подношење пријаве надлежном Министарству, Влади РС, надлежном Тужилаштву а све због неправилност у раду тужене школе, невалидности дипломе тадашњих директора школе као и у вези заснивања радног односа са ненаставним особљем а да претходно нису добили сагласност за запошљавање истих а сходно Уредби о забрани запошљавања и Закону о буџетском систему, тако да му је признат статус узбуњивач од стране тужилаштва. Како је извршио спољашње узбуњивање, након тога је тужиоцу изречена мера новчане казне у висини од двадесет процената од основне зараде за месец децембар 2016. године а због неоправданог одсуства са посла дана 01.12.2016. године када је био на разговор код министра просвете, на његов позив тужена школа је донела решење којим је тужиоцу изречена мера новчане казне дана 28.12.2016. године. Доношењем оваквог решења од стране тужене школе представља штетну радњу из члана 2 тачка 7 закона о заштити узбуњивача. Доношењем оваквог решења тужена је ставила тужиоца у неповољнији положај у односу на остале запослене, тако да постоји узрочно – последична веза између кажњавања тужиоца без обзира на повлачење решења о новчаном кажњавању и предузетим радњама о узбуњивању.

Тако Законом о заштити узбуњивача предвиђено је да је узбуњивање између осталог откривање информација о кршењу прописа а узбуњивач према коме је предузета штетна радња у вези са узбуњивањем има право на судску заштиту. Циљ узбуњивања, односно откривања информација је заштита јавног интереса и неопходно је да информација која се открива указује да је угрожен јавни интерес. Да би се пружила судска заштита нужно је да је према узбуњивачу предузета штетна радња у вези са узбуњивањем а не у вези са његовим личним статусом или његовим личним правима. У случају наношења штете таквом лицу због узбуњивања, узбуњивач има право на накнаду штете у складу са Законом који уређује облигационе односе.

Како је од стране Комисије за акредитацију и проверу квалитета РС тужена школа упутила упозорење о отклањању недостатака Високошколске установе, којом се одлаже доношења одлука о захтеву за акредитацију због одређених недостатка, те између осталих се наводи да је нужно да установа регулише радни однос Светлане Трајковић. Даље, незаконито поступање Славиљуба Стевановића као председника тендерске комисије и шефа рачуноводства при адаптацији и реконструкцији зграде тужене -тоалета, као и незаконито запошљавање и поред забране запошљавања, то у конкретном случају су испуњени напред наведени услови предвиђени Законом о заштити узбуњивача.

Имајући у виду да Закон о високом образовању и то да је Светлана Трајковић изабрана у звању предавача, као у вези са тим да се дефинише функција директора школе јер је чланом 54 став 1 Закона о Високом образовању прописано да се директор школе бира из редова наставника који су у радном односу са пуним радним временом, то произилази да Светлана Трајковић као наставник у звању предавача не испуњава услов за директора тужене школе обзиром да факултет за Менаџмент у Новом Саду нема дозволу за рад за магистарске и докторске студије, као и дозволу за рад ван седиште, односно у Врању, па с тим и не може издавати јавне исправе о завршеним магистарским студијама и стеченом научном степену доктора науке, тако да Светлана не може изводити наставу у звању професора на основу дипломе Факултета за Менаџмент Нови Сад, на коју неправилност је указивао тужилац а која неправилност је од јавног значаја. Такође указивано је неправилност у раду директора тужене јер је незаконито засновала радни однос за више лица у ненастави, а да тужена није добила сагласност за ново запошљавање радника Соње Младеновић, Ђорић Бранка, Јелена Милановић и-Валентине Матушко. Такође и на сукоб интереса славољуба Стевановића као председника тендерске комисије и шефа рачуноводства. Због указивања на ову неправилност тужена је санкционисана од надлежних органа а тужилац је стављен у неповољнији положај у односу на остале запослене новчаним кажњавањем.

Из наведених разлога тужиоцу припада накнада нематеријалне штете у смислу Одредбе члана 200 ЗОО због душевних болова због пореде угледа и части у износу од 70.000,00 дин. Приликом утврђивања висине штете узете су у обзир све околности, окружење у коме тужилац ради, однос директора према њему, после откривања информације, као и забринутост за своје здравствено стање те је за већи износ од признатог па до затраженог износа од 100.000,00 динара, његов тужбени захтв одбио као неоснован, као и за з.з. камату на тај већи износ

.На признати износ нематеријалне штете од 70.000,00 динара тужиоцу припада з.з. камата почев од 17.05.2019.године као дана пресуђења па до исплате, а према критеријумима важећим на дан пресуђења.

Суд је ценио наводе туженог из поднеска да је тужени као правно лице одлуком бр.1453 од 23.10.2015.године именовало лице овлашћено за остварење права на заштиту од злостављања на раду Јелену Милановић, која је била именована као лице за пријем информација Одлуком бр.1019/1 од 1.9.2015.године, за вођење поступка за узбуњивање, те да су ове одлуке биле познате тужиоцу, али да се тужилац није обраћао истој ради заштите права, нити се обраћао у вези постојања могућности узбуњивања или пријаве било које врсте, што указује да између тужиоца и туженог није било узнемиравања било које врсте које би довеле до тога да се тужилац осећа пониженим, мобингованим или сл. те налази да ови наводи нису од утицаја за другачије одлучивање, обзиром да је из проведених доказа утврђено да је од стране тужиоца извршено узбуњивање а све у вези неправилности у раду директора тужене школе, због чега је тужилац извршио само спољне узбуњивање, јер тужилац има право на судску заштиту у смислу одредбе чл.23 Закона о заштити узбуњивача. У конкретном случају како је тужилац о свом одсуству на дан 01.12.2016.године обавестио тужену школу достављањем дописа од стране Мин.просвете да је тог дана био на разговор Министра просвете, тако да је туженој школи било познато да тужилац има својство узбуњивача пре доношења решења којим је тужиоцу изречена мера новчане казне 20% од зараде за децембар месец 2016.године.

Имајући у виду исход поступка суд је обавезао туженог да тужиоцу на име трошкова

парничног поступка плати укупан износ од 198.050,00 динара и то на име састава тужбе износ од 16.500,00 динара, на име заступања од стране пуномоћника на 8 одржна рочишта по 18.000,00 динара или укупно 144.000,00 динара, на име заступања од стране пуномоћника на 3 неодржана рочишта по 9.750,00 динара или укупно 29.250,00 динара, на име таксе за тужбу и одлуку суда у износу од по 3.900,00 динара, и за два приступа тужиоца суду када је извођен доказ саслушањем странака у износу од по 500,00 динара а према важечој АТ и ТТ сходно одредби 153 и 154 ЗПП на који износ трошкова поступка призната з.з. камата од дана извршности па до исплате.

Суд је одбио захтев тужиоца за накнаду пуномоћника на име путних трошкова на релацизи Ниш -Врање и обратно ,заједно са путарином , обзиром да је тужилац могао да ангажује пуномоћника из редова адвоката са подручја суда.

Са напред изнетог одлучено је као у изреци

**ВИШИ СУД У ВРАЊУ, дана 17.05.2019..године, 1Пуз.бр.1 /17
МР/СИ**

ПОУКА О ПРАВНОМ ЛЕКУ:

Против ове одлуке може се изјавити жалба
Апелационом суду у Нишу у року од 15.дана
а преко овог суда.

